

**Árpád-házi
Szent Margit
Plébánia**
Liturgikus lap

**2009.
március**

Áll a gyötrött Isten-anyja,
Kín az arcát könnybe vonja.
Úgy siratja szent Fiát,
Úgy siratja szent Fiát.

Gyász a lelkét meggyötörte,
Kín és bánat összetörte,
Törnek éle járta át,
Törnek éle járta át.

Ó mi nagy volt ama drága
Szűzanya szomorúsága
Egyszülött szent magzatán,
Egyszülött szent magzatán.

Hogy szívemben lángra kelne
Krisztusomnak szent szerelme.
Segíts néki tetszenem,
Segíts néki tetszenem!

Én szívembe jól bevéssed,
Szűzanyám, nagy szenvedésed
S az átvertnek sebeit,
S az átvertnek sebeit.

ÜZENET

Nagyböjti gondolatok

"Hints meg izsóppal és megtisztulok, moss meg és én a hónál fehérebb leszek!" (Zsolt 51,9.)

Még a "legvilágibb" ember is belefárad egy idő után a nyüzsgésbe, a színes karneváli forgatagba. Titkon szeretne talán egy kicsit egyedül lenni. Annak ellenére, hogy "nem jó az embernek egyedül" (Ter 2,18.). Nem jó, mert alapvetően társas lényeknek vagyunk teremtve. Éppen ezért, a tudatosan vállalt magány sem lehet öncélú. Ugyanis sohasem lehet végcél, legfeljebb csak eszköz. Olyan eszköz, melynek segítségével az emberi személyiség "csiszolódik", regenerálódik, tisztul. S ily módon önmaga tökéletesedése által szolgál annak a szűkebb és tágabb közösségnek az épülésére, ahová sorsa rendeltetett. Az efféle magányra - hosszabb vagy rövidebb ideig, de - minden embernek szüksége van (lenne).

Ez az egyedüllét nem azonos az "édes semmittevéssel", a kényelmes kikapcsolódással vagy nyári üdüléssel. Sokkal inkább kemény, akaratot edző, vágyat zabolázó "kúra": a lemondás időszaka. Az önuralomé a főszerep, mert minél inkább elhatározunk valamit, annál inkább erőfeszítésbe kerül a megtartása. (A kísértő mindig korszerű - még ha a lényeg időtlen idők óta ugyanaz is -, a testet kényezteti, az ösztönökön keresztül gyakorol befolyást, de végül mindig a lelket igyekszik megkaparintani.) Ezért aztán nem annyira a kényelemszerető test, hanem a lélek úzi a "pusztába" az embert.

De - jó esetben - mire is használja ezt a "pusztai negyven napot" a hívő ember? Szembenéz önnön fogyatékságaival, gyöngeségeivel. Leteszi a színesen csillogó, külsőségeket jelképező báli ruhát, s magára ölti az önvizsgálat szürkébb - ám annál érdemszerzőbb köntösét. A homlokán porladó hamu figyelmezteti: "Por vagy! Csak a lelked halhatatlan. Ezért csak akkor érezheted magadat otthon a testedben, ha a lelkeddel is jóban vagy: ha rend van benned." Egy időre azonban el kell fordulnunk e zajos világ harsogó nyüzsgésétől.

Nézzünk magunkba, majd pedig a Keresztre; rendezzük "sorainkat" és újra találjuk meg a helyünket! A nagyböjti hetek és napok erre kínálnak lehetőséget... Kovács András

Márciusi**PROGRAMOK:****Betegek kenetének
közös kiszolgáltatása****március 29. – én****lesz a****1/2 9 órai****szentmisén!****Hangverseny**

Március 29.-án vasárnap

este 7 órakor folytatódik

hangversenysorozatunk.

Előadásra kerül:

Nagyböjti hangverseny

Orbán György: Stabat Mater

*MÁS***Gyerekek!****Fiatalok!****Sarkadi tábor****július 16.-tól lesz!****Bálint Sándor: Karácsony, húsvét, pünkösöd**

(részlet)

Nagyböjt, az Érdy-kódexben *negyvenlőböjt*, az egyházi évben hamvazószerdától húsvétvasárnapig terjedő, Jézus negyven napi böjtölésének, majd kínszenvedésének emlékezetére szentelt negyvennapos időszak, amelynek kisebb megnevezett egységei: hetei, vasárnapjai, ünnepei is vannak. Középkori magyar nyelvhasználatban gyökerező nevük máig él idősebb népünk ajkán.

A *böjt*, népnyelvi alakjában *bűt* szó megbecsülendő régiségünk, hiszen még a magyar nyelv szakrális pogány rétegéből került át a keresztény szóhasználatba.

A régi idők böjti fegyelme igen szigorú volt. A böjti napokon csak kenyeret, sőt és száraz növényi eledeleket volt szabad enni, és csak egyszer ehetek napjában. Ennek az épületes, önmegtagadó életnek számos példája és nyoma maradt fenn népünk körében, mutatván azt, hogy a jókedvű áldozatban öröme telik. Mutatja azonban azt is, hogy a nép vallásos életében is döntő a hagyományok kultusza. A hivatalos enyhítések következtében már nem volna kötelezve a szigorú böjtre, különleges kikötésekre, de apáinak jámbor élete megszentelte, és így ő is a legújabb időkig megtartotta őket. Nálunk is akadtak még a múlt század végén is faluk, illetőleg paraszti közösségek, amelyek a halat nem számítva, csak növényi eredetű táplálékot vettek magukhoz. Még tejnéművel sem éltek. Nem zsírral, hanem olajjal főztek. Annyira mentek, hogy a böjtös eledelék számára több helyen, még nem is régen, külön edényeket használtak. *Kiszombor* helyi hagyománya szerint a nagyböjt péntekjein még főtt ételt sem ettek.

Ókeresztény regula szerint a húsfélék mellett *lacticinium*, keleti, görögkatolikus szóhasználat szerint *fehér eledel* (tej, túró, vaj, sajt, tojás) sem kerülhetett ilyenkor a hívek asztalára.

*

Isten éltesse mindenkit aki ebben a hónapban ünnepli születésnapját vagy névnapját!

*

*Második állomás**Jézus vállalja veszi a keresztet**Jézus örömmel veszi magára helyettünk a keresztet... És én? Én is örömmel fogadok el az Atya kezéből minden keresztet.**Jézus tudta, hogy a keresztből fakad üdvösségünk. És én?**Imádkozom, hogy tudjak hinni keresztem jó eredményében.**Jézus tanításával példát akar adni: „Aki engem akar követni, vegye fel keresztjét, és úgy kövessen engem...” És én? Felveszem keresztemet és megyek utána.*

Ismerjük a titkot, avagy hogyan szervezzünk szektát

Beszélgetés Kiss István pszichológussal /befejező rész/

Akkor mit tehetünk?

Elsőként: a szerzők ajánlása szerint meg kellene tiltani, hogy csalárd módon, a meggyőzés mellékútját alkalmazva hassanak ránk a rábeszélőgépek működtetői. Csak tisztességes, érv érv ellen, a tájékoztatást szolgáló üzenetek lennének engedélyezettek. A probléma csak az, hogy egy ilyen típusú cenzúra nem egyeztethető össze a szólásszabadsággal. A meggyőzés potenciális alanyait kell ezért felvérteznünk az önvédelemre.

Ideális esetben tehát mindig mérlegelnünk kellene a számunkra, mint alanyok számára küldött üzenettel kapcsolatban: miért úgy, és az adott formában érkezik, ahogyan teszi, mik lehetnek a rábeszélő érdekei, mik a saját elképzeléseink az ügyben s van-e valamilyen más megoldás, ami rendelkezésünkre állhatna ugyan, de nem hívták fel rá a figyelmünket. (S nyilván okkal: mert a rábeszélő saját malmára akarja hajtani a vizet...) Arról is érdemes elgondolkodni, mi történik, ha nem követjük az ajánlott utat.

Jellegzetes hiba, hogy a modern tömegtájékoztatási eszközöket egyszerű szórakoztató intézménynek tekintjük. Az kevésbé látványos tények, kisebb eredmények kiszorulnak a tájékoztatásból, csak a rendkívüli, a fantasztikus (véres és különlegesen erőszakos) cselekmények érdemesülnek tudósításra - különben vészesen csökken a nézettségi, keresettségi index. Egy valós érvekkel, tényekkel operáló politikai, kereskedelmi vagy vallásos műsor aligha élvezhet pár percnél hosszabb figyelmet az átlag televízió néző otthonában. Valaha a cenzúrázás feladatát erre kijelölt - - s rendszerint igencsak megvetett - hivatali személyek végezték - ma a néző/hallgató önkiszolgáló módon válogat az információözönből. (Persze, csak abból, amit felkínáltak - lehetőleg tálcán, konyhakész állapotban...)

Csak saját, (sajnos csak és kifejezetten) aktív közreműködésünk nyújthat bármiféle védelmet a rábeszélési próbálkozásokkal szemben.

A legkevesetgőbb eredményre vezető megoldásként a *beoltási technikát* alkalmazhatjuk befolyásolással szembeni harcunkban. Már volt szó róla, hogy egy nézetrendszert finoman megtámadva, annak képviselője megerősödik igazsága védelmezésében. Ezt használhatjuk fel saját javunkra is. Gondoljunk el azon, mi minden és miért fontos számunkra - s önmagunkat, céljainkat jobban megismerve képviselni tudjuk saját érdekeinket. Ezt a módszert lehet felhasználni arra is, hogy a fiatalabb generációk bizonytalan önértékelését erősítsük (csak a megfelelő helyen kell megpiszkálnunk az értékrendet!), s ezzel védelmet biztosítsunk drogok, eszmék, szerencsétlenségek ellen.

Rejtvény

Februári

Rejtvényünk

Megfejtése:

Én igazából Jónás könyvére gondoltam, de minden megfejtés jó, ami a hamuval és a bűnbánattal kapcsolatos!

Márciusi rejtvény

Melyik apostol beszél arról, hogy mit tegyünk ha valaki beteg?

Beküldési határidő:

Március 20.

Beadási hely:

fogaras4@t-online.hu

vagy a templom sekrestyéjében

Sorsolás húsvétkor minden megfejtés egy lehetőség a nyeresésre!

**Árpád-házi
Szent Margit Plébánia**

1182 Budapest
Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63

Faxszám: 297-54-17

www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei:
ibenke@mail.interware.hu

fogaras4@t-online.hu

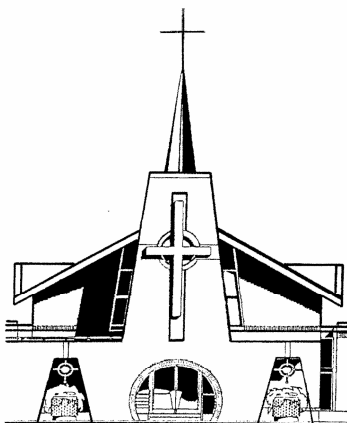
**„Szólj Uram,
mert hallja
a Te szolgád!”
1Sám3,10**

Az egyházadó
*(egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!*

**Számlaszámunk:
11718000-20382870**

Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Két barát utazott a sivatagban. Valamin összevesztek és az egyik felpofozta a másikat. Ekkor ő, anélkül, hogy visszavágott volna, lehajolt és ujjával beírta a homokba:

Ma a barátom megütött engem.

Továbbmentek, ameddig csak nem találtak egy oázist, ahol elhatározták, hogy megfürdenek. Az, akit megütöttek, nem tudott úszni, és a zavaros víz magába akarta szippantani. Ekkor a barátja utánament és kimentette őt. A másik, ahogy a partra jutott, lehajolt és egy kőbe karcolta:

Ma a barátom megmentette az életemet.

Társam, aki először megütötte, majd megmentette az életét, furcsálódva kérdezte:

Amikor megpofoztalak, a homokba írtad és amikor kihúztalak a vízből, kőbe. Miért?

A másik így felelt:

Amikor valaki megbánt minket, írjuk homokba, hogy a megbocsátás szele elsöpörje! De ha valaki valami jót cselekszik velünk, véssük kőbe, hogy semmi ne vigye el a nyomát!

Egy ember mennyről és poklról beszélgetett az Úrral.

Jer, lásd a poklot! – mondá az Úr.

Beléptek egy terembe, ahol jó néhányan ültek körül egy pörkölttel telt, hatalmas üstöt. Csonttá-bőrré soványodtak, az arcuk kétségbeesett. Mindegyikük kanalt tartott a kezében, mellyel az üstbe nyúlhatott, de a kanál nyele sokkal hosszabb volt, mint a saját karjuk, így nem tudták a szájukba tenni az ételt. Leírhatatlanul szenvedtek.

Most jer velem a mennyországba! – hívta a férfit egy idő múlva az Úr. Egy másik terembe jutottak, pontosan olyanba, mint az első: ugyanaz a húsos üst, ugyanolyan sok ember, ugyanolyan hosszú nyelvű kanalak. Csakhogy itt mindenkin látszott, hogy boldog és jóltáplált.

Nem értem – csodálkozott a férfi. – Miért boldogok ezek és miért nyomorultak amazok a másik teremben, ha egyszer minden ugyanaz.

Ó, ez igazán egyszerű – mosolyodott el az Úr. – Az itteniek megtanulták etetni egymást.